

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/755/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714202592
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714202592.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Gabriely Janákovvej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci navrhovateľa: K. U. N., s.r.o., K. XX, G., IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. M. U., s.r.o., K. XX, G. proti odporkyni: H. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, o zaplatenie 2.839,39 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16. apríla 2014, č. k. 8C/66/2014-28, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa navrhovateľ domáhal proti odporkyni zaplatenia 2.839,39 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 26.04.2012 do zaplatenia. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ v podanej žalobe tvrdil, že dňa 30.10.2007 uzatvoril s odporkyňou Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8400001651, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 1.327,76 eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť spolu s úrokom v 48 mesačných splátkach vo výške 74,79 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Ďalej uviedol, že na základe žiadosti odporkyne sa navrhovateľ s odporkyňou dohodli na odklade splátky č. 13, 14, 15, 50, ktoré sa odporkyňa zaviazala splatiť ako splátku č. 49, 50, 51, 84. Neskôr požiadala o odklad ďalších splátok č. 30, 31, 44, 45. Uvedené splátky sa zaviazala uhradiť ako odložené splátky č. 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83. Za odklad splátok sa odporkyňa zaviazala zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú odmenu vo výške 448,72 eur. Uviedol ďalej, že v súlade s ustanovením zmluvy poskytol odporkyni revolving dňa 26.01.2010 vo výške 1.794,96 eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa bola s úhradou splátky č. 51 v omeškaní o viac ako tri mesiace uplatnil si právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Odporkyňa mala uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 2.839,39 eur dňa 26.04.2012, ktorú neuhradila ani čiastočne, pričom do zosplatenia úveru zaplatila len 2.994,23 eur. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba navrhovateľa je nedôvodná. Citoval ust. § 2 písm. a/, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1 Zák. č. 258/2001 Z. z., § 40 ods. 3, § 38 ods. 2, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka a § 25 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. a uviedol, že právny vzťah, na základe ktorého sa navrhovateľ domáha svojho plnenia, možno posúdiť ako vzťah spotrebiteľský. Zmluvu, o ktorej navrhovateľ tvrdí, že na základe nej poskytol odporkyni úver, možno posúdiť ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Formálnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je písomná forma. Navrhovateľ predložil listinný dôkaz, z ktorého vzhľadom na jeho obsah vyplýva, že je prijatím návrhu na uzavretie zmluvy, avšak nepredložil písomnú žiadosť odporkyne o poskytnutie úveru. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že navrhovateľ nepreukázal, že zmluva spĺňa formálne náležitosti vyžadované Zákonom o spotrebiteľských úveroch, a preto je neplatná. Ďalej uviedol, že aj keby bola zmluva formálne

v poriadku, v časti, ktorá sa týka odplaty za poskytnutie úveru (RPMN 84,46%) je v rozpore s dobrými mravmi a ako taká preto neplatná, preto by navrhovateľovi vznikol len nárok na vrátenie istiny úveru. Keďže zmluva je neplatná pre formálne nedostatky, ako i pre rozpor s dobrými mravmi v časti týkajúcej sa výšky dojednanej odplaty odporkyni preto vznikla povinnosť vrátiť navrhovateľovi len poskytnuté peňažné prostriedky (istinu úveru). Keďže z karty klienta mal súd za preukázané, že navrhovateľ reálne poskytol odporkyni celkovo 1.938 eur a odporkyňa uhradila až 2.994,23 eur, čo je viac ako suma poskytnutých peňažných prostriedkov, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie, alebo aby rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ako odvolací dôvod uviedol ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. c/, d/ a f/ O.s.p. a § 205 ods. 2 písm. e/ v spojení s ust. § 205a ods. 1 písm. b/ O.s.p.. Namietal procesný postup súdu, ktorý nevyzval navrhovateľa na predloženie ním označeného dôkazu. Uviedol, že navrhovateľ pritom predmetný dôkaz zaslal súdu a pokiaľ ho súd v spise založený nemá, nemusí ísť o nedostatok spôsobený navrhovateľom. Považoval za arbitrálny postup súdu, ktorý napriek tomu, že išlo o dôkaz označený navrhovateľom a ktorého existenciu potvrdzuje nielen zhodné tvrdenie účastníkov, ale aj dodatok k zmluve o revolvingovom úvere, neumožnil navrhovateľovi ho opätovne predložiť. Týmto postupom bolo podľa názoru navrhovateľa mu odňaté právo konať pred súdom. Ďalej namietal skutkové závery konajúceho súdu, ktoré nezohľadnili obsah predložených listín a tiež postoj účastníkov súdneho konania v otázke, či došlo k uzavretiu zmluvy v písomnej forme. Z predloženej listiny - dodatok k zmluve o revolvingovom úvere o odklade splátok vyplýva, že zmluvné strany vzájomne považovali za nesporné, že zmluvný vzťah na základe uvedenej zmluvy medzi nimi vznikol, a to na základe písomne uzavretej zmluvy. V súvislosti so závermi o rozpore výšky RPMN s dobrými mravmi uviedol, že z rozsudku nevyplýva žiadne zdôvodnenie, na základe ktorého sa má porovnávať výška RPMN s úrokovými sadzbami bánk, pritom súd prvého stupňa tak postupoval. Z napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné, aká bola úroková miera obvyklá v dobe dojednávania a ktorá bola súdom zrejme použitá.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorej navrhovateľ tvrdil, že bola medzi ním a odporkyňou uzavretá, je neplatná pre nedostatok písomnej formy.

Navrhovateľ v podanom návrhu tvrdil, že s odporkyňou uzavrel dňa 30.10.2007 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej jej mal poskytnúť plnenie. Za tvrdení daných navrhovateľom nesporne vyplýva, že sa malo jednať o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko malo ísť o taký typ zmluvy, kde dodávateľom bol navrhovateľ, ktorý pri uzatváraní zmlúv vykonával svoju podnikateľskú činnosť a odporkyňa bola spotrebiteľkou, ktorá nevykonávala žiadnu obchodnú alebo inú činnosť. Nepochybné teda malo ísť o zmluvu v spotrebiteľskom úvere, uzavretú podľa Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 4 ods. 1 Zák. č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá v danom čase, musela spĺňať prísne formálne náležitosti uvedené v Zák. č. 258/2001 Z. z., predovšetkým musela mať písomnú formu, a to pod následkom neplatnosti tejto zmluvy.

V preskúmvanej veci navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a v konaní sa mu nepodarilo preukázať, že došlo k uzavretiu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Hoci v odvolaní namietal, že takúto formu zmluvy súdu predložil a že táto nie je založená v spise pre pochybenie súdu, pričom poukazoval na to, že súd ho pred zamietnutím žaloby mohol na predloženie tohto listinného dôkazu vyzvať, zmluvu

nepredložil ani k svojmu odvolaniu, z čoho je zrejmé, že písomnú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzavretú s odporkyňou nemá.

Pre nedostatok písomnej formy je akákoľvek zmluva uzavretá medzi navrhovateľom a odporkyňou ako spotrebiteľkou neplatná, a preto nebolo potrebné zaoberať sa existenciou ďalších nedostatkov tejto zmluvy. Za takejto situácie platí záver, ktorý vyslovil súd prvého stupňa, a to, že pokiaľ je takáto zmluva neplatná pre formálne nedostatky, odporkyni vznikla povinnosť vrátiť iba plnenie, ktoré od navrhovateľa dostala. Pokiaľ teda podľa predloženej karty klienta bola navrhovateľom odporkyni vyplatená čiastka 1.938 eur a odporkyňa navrhovateľovi vrátila čiastku 2.994,23 eur, bol preto návrh na začatie konania o zaplatení ďalšej sumy potrebné považovať za nedôvodný. Preto súd prvého stupňa správne návrh navrhovateľa zamietol.

Preto odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich nevyčísľila postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.